

Głos wdzięczny

Hymn XVII w.

1. Głos wdzię - czny z nie - ba wy - cho - dzi,
2. Z róż - dżki Je - sse kwiat za - kwi - ta,
3. Oj - co - wie te - go cze - ka - li,
4. Wnet a - niół Pan - nie zwia - sto - wał,

Gwia - zdę nam no - wą wy - wo - dzi,
kto - ry zba - wie - niem świat wi - ta.
pro - ro - cy prze - po - wia - da - li,
o czym pro - rok pro - ro - ko - wał

Kró - ra roz - świe - tła ciem - no - ści i od - kry - wa na - sze zło - ści.
Pan Bóg ze - słał Sy - na swe - go przed wie - ki na - ro - dzo - ne - go.
że się Bóg świa - tu miał zba - wić, od śmie - rci cze - ka wy - ba - wić.
Iż miał pow - stać Syn za - cne - go ple - mie - nia Da - wi - do - we - go.